

CJENA listu: U preplati za čitavu god. K 35—, za polugodište K 18—, trećegodišnje K 9—, mjesечно K 3—, u maloprodaji 12 f. pojedini broj. OGASI pismo se u upravljačku trgovinu Custoza 1.

HRVATSKI LIST

Izlazi svaki dan u 5 sati ujutro.

HRVATSKI LIST je list u nakladnoj tiskari JOSEPH KRMPOTIC u Puli, tvrtka Custoza 1. Uredništvo: Šumska ulica br. 24. — Odgovorni urednik JOSIP HAIN u Puli. — Rukovodstvo: pisi se ne vraćaju.

Godina III.

U Puli, nedjelja 28. listopada 1917.

Broj 828.

Poraz talijanske druge vojske.

AUSTRO-UGARSKI RATNI IZVJEŠTAJ.

Beč, 27. (D. u.) Službeno se javlja:

Talijansko bojište.

Udarac, zadan pod osobnim vrhovnim vodstvom Nj. Veličanstva cara i kralja talijanskoj glavnoj sili, dozrijeva do goleme veličine. Naše u boju prokušane, slavne sočke čete i njemačke vojne sile, koje udaraju sa neodoljivom snagom, postigle su velik uspjeh. Oružano pobratimstvo saveznika, skovano na nebrojenim bojištima i zapečaćeno krvju naših najboljih, iskazuje se ponovno na neuporediv način. Na gorujoj su Soči naše alpske čete (drevno prokušane pukovnije carskih lovaca i strijeljaca iz Štajerske i Tirola) na hridinama Rombona i Monte Pal žljavom ustrajnosti i odvažnosti pobjedile i zemljili i neprijatelja. Jugozapadno od Kobarida osvojili su pruski Slezci strmo brdo Matajur. Ovdje knjigost i zapadno od Tolminha vodi se boj posve na talijanskem tlu. Na Banjškoj visoravnici brane se Talijanci korak po korak. U lutom smo boju osvojili neprijateljske položaje južno od Vrha, nekad tako spornu uzvisinu G52 kod Vodice i Svetu goru, koja je u Italiji bila tako sjajno proslavljena kao nagrada 11. sočke bitke. Sinovi svijetu područja iz Austro-Ugarske takmili su se u radosti za navalu. Kod Kanala i istočno od njega dopremile su dvije c. i kr. divizije same 16.000 zarobljenika i 200 topova. Sjeverno od Gorice stojimo na Soči. Na odsjeku Fajthriha otela je ugarska 17. divizija, koja već dvije godine pobjednički ustraje na donjoj Soči neprijatelju u presenetljivom jurišu njegovu prvu liniju. 3500 je Talijanaca dopalo naših ruku. Ukupni se je broj zarobljenika povisio na 60.000 a broj topova na 500. Od neprijateljskih je ljetala bilo dosad oborenog 26.

Istočno i albansko bojište.

Nepromišljeno.

Poglavnica generalnog stožera.

NJEMACKI RATNI IZVJEŠTAJ.

Berlin, 27. listopada. (D. u.) Iz velikog se glavnog stanja javlja:

Zapadno bojište.

Bojna skupina bavarskog prijestonasnjeđnika: Francuzi i Englezi su postali jučer preko dana na bojnom polju u srednjoj flandrijskoj fronti iz nova jakih sile u boj, da potuče odluku. Uspjeh je ostao naš. Uzalud su se iskravile neprijateljske divizije u obrambenoj zoni. Pojačana je topnička djelatnost ležala na bojnom polju, prije što je neprijatelj prešao u navalu. Iza vatrenog valjka, koji se je pomicao unaprijed, provališe njegove jurišne čete. Sjeverno od Bitschootea doprišu

Francuzi do Huldehocka, ali od tamo ih je protusunak baclo natrag u lijevkasti pojaz. Između ceste Claerkem-Poelcapelle i željeznicu Roulers-Ypern provališe Englezi u optovanoj navalni. Iza amo tamo talasajući bojeva morao se je neprijatelj zadovoljiti sa nekojim lijevkastim linijama pred svojim izlazišnim položajima. Neodvisno od glavne navale povedeno je u boj nekoliko engleskih divizija proti našoj fronti od Bezelaere do južno od Gheluvelta. U početku su provališe u prvoj Pazelhoeck i Gheluvel. Ali je neprijatelj doskora zatim blo bačen preko stare linije. Dječomični su bojevi potrajali sve do noći. Jaka paljba popustila je samo prolazno. Čete iz svih dijelova države Imadjahu slavnog udjela na povoljnijem rezultatu bojnog dana.

Bojna skupina njemackog prijestonasnjeđnika: U malo je odsjeka kanala Oise-Aisne prorazio topnički boj do veće žestine. Neprijateljska je pješadija uzalud pokušala da se ustali na više mesta sjevernog kanaonskog brijege. U Champagni i na Mozi poskočila je višestruko paljbeni djelatnosti u sazezu na izvidničkim potpovitima.

Na istočnom bojištu i na makedonskom je fronti položaj nepromišljen.

Talijansko bojište:

Akcija, pripravljena pod osobnim vrhovnim vodstvom cara austrijskog i kralja ugarskog Karla, proti glavnoj sili talijanske vojske dozrijeva uz sudjelovanje neuporedive nasratne sile njemačkih četa, rame uz rame sa svojom junacičkom braćom u oružju na Soči, do velikih uspjeha. Druga je talijanska vojska poražena. Pogodjene povoljnim vremenom prodraše njemačke i austro-ugarske divizije preko gora i dolina neodoljivo unaprijed te su više puta morale da slomile tvrdokorni otpor neprijatelja. Strma gorska kosa Stola osvojena je od c. kr. 22. strijeljačke divizije; 1641 metar visoki, jako utvrđeni vršak Monte Matajura pao je već 25. o. mj. u 7 sati prije podne, 23 sata iza početka naše navale kod Tolminha, vanrednom odvažnosti poručnika Schniebera, koji je sa 4 satnije gornješleske pješačke pukovnije broj 63 osvojio na jurišu jako talijansko pogranicno uporište. U boju i na maršu su djela svih četa, koje se preko predgorja Julijskih Alpa spuštaju u talijansku ravnicu, uvišena nad svakom hvalom. Broj se je zarobljenika povisio na 60.000, a zaplijenjenih topova na 450. Nepregledno se ratno oruđje mora još sklonuti iz osvojenih talijanskih položaja. 26. je neprijateljskih ljetala bilo u oblim zadnjim danima oborenog. Talijanska je fronta uskolebana sve do Vipave. Na kraškom zavanku opire se neprijatelj.

Prvi majstor glavnog sjela Ludendorff.

NEPRIJATELJSKI IZVJEŠTAJI.

Engleski:

26. listopada. Strafunske, po neprijatelju prošle noći poduzeti pothvat istočno od Loosa naišao je na našu puščanu vatru i vatru iz strojnebitnih pušaka, no nije stigao do naših crta. Rano u jutro navalile su dvije strafunske čete na liniju sjeverno od kanala La Bassée. Jedan je odio bio po našim četama surbijen, kadno je došao bio do naših strijeljačkih jaraka. Drugom je odješto poslo za rukom, da prodre u naše crte. No ipak je bio protjeran. Nestalo je jednog čovjeka. Učinili smo nekoliko zarobljenika. U noći bojevi izmedju patrolja istočno od Poelcapelle. Naše je topništvo djelovalo preko dana na bojnoj fronti.

Ruski:

25. listopada. Sjeverna fronta. U smjeru na Rigu isprazio je neprijatelj na cesti Pskov i na malom Jägelu svoje položaje, te se je povukao za 20 versta. 23. listopada ustanovilo se, da se neprijatelj nalazi na crti Rodenpois-Turkaš (Mali Jägel). Na nekojim su mjestima naše prednje straže izgubile svaki dodir sa Nijemcima, koji su se povlačili. Jedna je naših ophodnja doprišla sve do Malog Jägela, a da nije otkrila trag neprijatelja.

telju. Na svom su uzmaku Nijemci razorili zgrade, oštetili puteve te digli mostove u zrak. Sa nekoliko se odsjeka u okolišu Dvinskog javlja, da su Nijemci pokušali bratimiti se sa ruskim vojnicima.

Zapadna, jugozapadna i rumunjska fronta. Puškaranje.

Kaukaska fronta. Ništa važna.

Istočno more. Pokušaj neprijatelja, da iskrca u predjelu Tombe, 12 versta južno od Verdera, suzbijen bi paljborom naših obalnih straža.

Francuski:

25. listopada, na večer. Naše su čete uz napredovanje svagdje sa postojanka, koje su jučer bile osvojile. Postojanke graniče sad na kanalu Oise-Aisne. Selu i šumu Pinon su sad u našim rukama, osim toga sela Porgny i Filain. Južno od Filaina držimo dvorac St. Martin i dvorac Chapelle St. Berth. Neprijatelj je morao pod našim pritiskom napustiti znatan materijal, medju ovim mnogo topova, od njih više 15-centimetarskih obica. Broj po nama od 23. listopada osvojenih i dosad prebrojenih topova iznosi po prilici 120. Tomu pridodlazi još više stotina bacala mina i strojnebitnih pušaka. Tečajem smo dana dopremili preko 2000 zarobljenika. Broj zarobljenika od početka navaše

prelazi 11.000, među njima preko 200 časnika. Na desnoj je obali Moze uslijedila iza opstrijevanja, za koji smo jutros javili bili, njemačka navala na naše postojanke u šumi Chaume, koju smo vatrom zaustavili.

Belgijski izvještaj. Velika djelatnost topništva. Tečajem posljednjih smo dana uzeli preko 20 neprijateljskih baterija pod razornu vatru. Opstrijevljivali smo motrišta i postojanke protivnika sa topovskim i strojnebitnim puškama. Tečajem noći nastavili smo razornu vatru. Dne 25. listopada su naši ljetaci s uspjehom podupirali razne operacije.

Istočno bojište. Poradi rednjog vremena slaba djelatnost topništva na čitavoj fronti. Kod novih položaja južno i zapadno od Ohridskog jezera borbe su ručnim granatama.

26. listopada, popodne. U Belgiji smo danas prije podne navalili na njemačke postojanke između Diregrachtena i Draibanku. Naše čete, koje su u Jamsbacku i Coverbacku sve do rame preko vode prolazile, prodriće su uza sve poteskoće ozemlja znatno naprijed. Seo Draibank, šuma Chaume i mnogobrojni kao uporišta izgradjeni su dvoreci pali u naše ruke. Učinili smo eko 100 zarobljenika. Noć je bila sjeverno o Aisne mirna. Neprijateljsko je topništvo stanovalo odgovarajući na Južnoj obali kanala Aisne-Oise, kojega je most neprijatelj dugao u zrak. Na desnoj su obali Moze obnovili Nijemci svoje navale na naše postojanke u šumi Chaume. Iza veoma žestoke borbe, tečajem koje je neprijatelj pretrpio znatnih gubitaka, pošto mu je za rukom, da se samo u promaknutom jednom komadu jaraka ustali. Inače je noć bila mirna.

Položaj na ratištu.

PULA, 27. listopada 1917.

Niz dogadjaja na zapadnoj fronti i ofenzivu saveznika potiče na prispolobu između vodjenja rata središnjih vlasti i vodjenja rata četvornog sporazuma. Dosad se je svajala posebna metoda vodjenja rata na istoku na osobitosti ove fronte. Velika su se kočbanja frontske crte u tom ratnom području uz veće pothvate svajala na osobite organizacione prilike ruskoga bojišta, koje za istalu, vojnički sjajno razvijenu Europu nijesu ništa vrijedile. Navalna je na Italiju sad dokazala, da se mogu i na jugozapadnoj fronti izuzvat slične prilike, kao i na istoku. Ne teži se za ograničenim, taktički važnim dobitkom prostora, nego za prolohom samim, koji su saveznike čete zaista i provele. Uspjeh je saveznika stoga od velike važnosti, jer je temeljito obračunao sa spekulacijom, koja se osniva na iskustvima svjetskog rata, te dоказuje, da i čvrste, tehnički prvorazredno razvijene frontske crte ne pružaju nikakve apsolutne sigurnosti proti provala. Provala na sočkoj je fronti važan kamen medjaš u povijesti vodjenja rata u svjetskom ovom ratu, te se mora kud i kamo drukčije i mnogo više uvažavati, nego slični pothvati na ruskom bojištu.

Osobito je poučna kao prispoloba francuska navalna u prostoru od Laona. Francuzi su prije svoje bojne djelatnosti provadili kroz dane i dane razornu vatru, koja je protivniku omogućila, da se prihvati obrambenih mjeru i podje ususret jurišu. Navalna se je razvila samo unutar prije odredjenog pojasa dubljine, te je zasta. Francusko je vojno vodstvo propustilo čitav jedan dan, a da nije izrabilo uspjeha. Tek u posljednji trenutak, kad je bio veći dio njemačkih četa uzet natrag preko kanala Aisne-Oise, udarili su Francuzi za njima i mogli se dočepati ostatka ratnog pribora, koji bi inače, obzirom na ratni položaj, bez sumnje sav i posvrem pao bio u njihove ruke.

Pošte inače postupaju čete središnjih vlasti. Provalni udarac kod Tolmina i Bovca uslijedio je iza samo kratke topničke provale. No zato su djelovali naši topovi kroz dane i dane na većini talijanske fronte proti neprijateljskim položajima, tako će je neprijatelj, koji je sigurno znao o sakupljanju četa na sočkoj fronti, nije mogao ništa saznati o mjestu navale. Navalna je tad započela na mjestu, koje se je činilo najnezgodnijim za izravni napadaj proti talijanskoj vojski. Ta je navalna uslijedila u górovitom, teškom ozemlju, u kojem su bile

sveze cesta, štono vode iz zaledja na frontu, na mnogo mješta prekinute po talijanskim postojanjkama. Vojska, koja je u tom prostoru navalila, morala je iznajprije osvojiti sveze za nastavak natake. Tolmin i Bovec nijesu posjedovali nikakve izravne sveze medju sobom. Kobarid, ishodište ceste u Italiju, načinio se je u talijanskom posjedu. Ove su dvije okolnosti bile od savezničkog glavnog stožera u svrhu, da se presene protivnici, na najizvrsniji način uporabljene. Navalna nije bila određena s ograničenim ciljevima, nego se je dala njezinom razvijanju najveća sloboda, ne najnepovoljnija mogućnost, nego se je ovdje uzela u obzir najpovoljnija, i mi čemo doživjeti, da će najveći optimizam zaostatiiza dogadjaja.

Citav se medjaški kut Bovec i Kobarid nalazi u našem posjedu. Od Kobarida onamo prama jugu prodirući osvojile su njemačke čete 1641 metar visoki Matajur, koji zatvara cestu u Čedad na izvorima, Natisona. Time je osvojen najviši vrhunac pred talijanskim visoravni, uklonjena najveća zaprjeka na tom putu. Odayle se nastavlja na daljko započeti opsežni sunak, uslijed kojega dolazi čitava fronta južno od Tolmina u neposredni pogibeljni pojaz. A time se ne radi samo o dijelu primorske fronte, nego o čitavoj fronti u njezinom opsegu sve do mora. Naše se operacije zbijaju u tom odsječku u udaljenosti od 25 kilometara (zračna crta) od uzlišta sočke fronte, od Vldima, dok je najbliži bojni odsječak na srednjoj i donjoj Soči najmanji 25 kilometara, a u ostalom mnogo više, u duljini. Sudbina, će se Gorice i kraškog zaravanka odlučiti u dojmljiv Čedadu (Clividale). Podje li stoga savezničkim četama zatukom, da na ovom mjestu provale u duboku ravan prije, negoli će uspeti Talijanima, da isprazne frontu niže od Avča, to je sudbina talijanskih armada u spomenutim prostorima zapečaćena. Rezultat bitke ovisi o trajanju talijanskog otpora u prostoru Čedada. Obzirom na ovo stanje stvari ostaje u današnjem izvještaju nerazumljiva slavka, da Talijani na zaravanku Banjščica uzmiču korak po korak, dok bi se ipak moralno pretpostaviti, e oni nastoje, da ovaj predjel što prije isprazne, a to tim više, pošto je Sveti gora već u našem posjedu i time put preko Gorice za ove odjele zatvoren. Napadajne se operacije razvijaju međutim takovom, gotovo nevjerojatnom brzinom, da je bitka u vrijeme, dok ovo pišemo, možda uspješno pošla i da je, negoli to navadaju ova predumnjevanja.

Austrijska zastupnička kuća.

B eč, 26. (D. u.) Zastupnička je kuća raspravljala o prečuvu upitu zastupnika grofa Lasockoga na ministra za zemaljsku obranu i ministra za unutrašnje poslove gledje nedostatnog, odnosno protuzakonitog provadjanja zakona o novouredjenju doprinosu za uzdržavanje. Ministar je za zemaljsku obranu v. Czap saopćio, da u pojedinim upravnim područjima doista još nije proveden sastav povjerenstva za doprinose za uzdržavanje. Razlog je tomu ponajviše taj, što se pozvani zastupnici nečekaju, da bez nagrade preuzmu ove počasne službene funkcije. Ministar moli zastupničku kuću, neka poradi u tom pravcu, da budu pozvani zastupnici primljeni kao članovi povjerenstva. Ministar govorio opširno o pojedinim točkama prešnoga predloga, pristaje na to, da se ukinu zbijše se uskrate doprinos za uzdržavanje tvorničkim radnicama, koje su već prije nastupa vojne službe branitelja imale zaslužbu, i obećaje, da će gledje ustegnuća takozvanih naduživanja izdati općenitu odredbu, da se ni najmanje ne smije obazirati na to naduživanje. Ministar pristaje nadalje na predujmovnu isplatu doprinosu za uzdržavanje i u slučaju, kad se radi o dačnjem plaćanju doprinosu za uzdržavanje udovicama i sirotama iz palih ili umrlih vojničkih osoba. (Bravo-klici.) Ministar moli, da mu se obznane slučajevi, koji su sa pozvanima u vojnu službu živjeli u zajedničkom kućanstvu, bili sa svojim molbama za potpuni doprinos za uzdržavanje odbijeni, kako bi se i u tim slučajevima uporabio zakon. Gledje otklonila molba, jer je od smrti vojnog uzvanika prošlo više od šest mjeseci, izdat će ministar odmah upute, da šestmješčni rok za prijavu pravu obzirom na osobe, kojima to pravo pripada, gledje onih uzvanika, koji su prije 1. kolovoza 1914. pa i, umrli, odnosno kojih je nestalo, teče tek od rečenoga dana. Ministar ozbiljno nastoji, da u svakom slučaju u potpunoj mjeri uporabiće zakon i da odlučno stane na put svakom krivom tumaćenju. (Zivahno odobravanje.) Ministar će nastojati, da se u sporazumu s ministrom za unutrašnje poslove doznačivanjem radnih sila povjerenstvima za doprinose za uzdržavanje postigne što brže rješavanje najavljenih zahtjeva. (Zivahno

odobravanje i pljesak. Ministru čestitaju.) — Kuća nastavlja izatoga raspravu o prešnom upitu grofa Lasockoga.

B eč, 26. (D. u.) Zastupnička je kuća riješila prešan upit Lasocki te je prihvatile izvještaj obrtog odsjeka, koji se tiče carske naredbe o iznimnim ustanovama pogledom na olakoćenje nastupa te nastavljanja obrti. Na to je kuća prihvatile prijedlog bjegunačkog odsjeka, koji se tiče povratka bjegunaca u domovinu. Naredna sjednica dne 6. studenoga.

B eč, 26. (D. u.) Gospodska je kuća prihvatile nakon duže debate, kod koje je sudjelovao i ministar financija, prijedlog o ratnim danicima u sastanku komore. Naredna sjednica sutra. Dnevni red: Debata o proračunskom provizoriju i vladina izjava.

IZ RUSIJE.

Kopenhagen, 26. (D. u.) Prema petrogradskoj brzojavci na list „Politiken“ stoji glasilo Maksima Gorkog, „Žizn“ na čelu pokreta, koji traži, da se na konferenciji (u Parizu, o. ur.) poduzmu konačni koraci za sklopljenje mira. Citavo rusko pučanstvo mora da bude složno gledje tog zahtjeva. Ne može li se to postići na drugi način, mora se stvoriti nova revolucionarna moć, koja će Rusiju oslobođiti iz ruku inozemnih imperialista. Listovi „Riječ“ i „Novoje Vremja“ prosvjeđuju žestoko proti ovoj propagandi, kojoj pripisuju glavnu krivnju, što je Rusija pretrpjela nove poraze.

Amsterdam, 26. (D. u.) Reuterov ured javlja iz Petrograda, da počima gradjansko pučanstvo ispružnjivati Kronstadt.

SA RATISTA.

B eč, 27. (D. u.) Iz glavnog se izvještajelskog stana javlja: Sveti brdo zauzele su savezničke čete na juriš. Time je oboren daljnji jedan stup talijanskog otpora, a novi spomen-kamen u našem slavodobitnom napredovanju postignut. Kad je talijanska trobojnica iza deset uzaludnih soških bitaka ujutro dne 25. kolovoza o. g. bila razvijena na vraku Sv. Gabrijela tad nije bilo veselju ni kraja ni konca u kraljevini. Osvojenje je „ključ“ u Trst imalo zavarati javno miljenje uza sve neuspjeh. Iza trudneve je ofenzive taj „ključ“ eto opet u našim rukama, kruna je talijanskog djela za oslobođenje razmrskana, i pod ečlenim se koracima savezničkih armada koleba u svojim temeljima.

Političke vijesti.

Pobjeda radikalne struje u češko-demokratskoj delegaciji državnoga zbora.

Klub je čeških socijalnih demokrata izabrao pročelnikom zastupnika Habermannu, vodje radikalne struje. Za potpročelnike su izabrani zastupnici Nemec i Tušar, u pročelnstvo zastupnik Bechyne, Pik, Tomašek i dr. Šmeral. U predsjedništvo su „Českog svaza“ izabrani zastupnici Habermann (mjesto dr. Šmerala) i zastupnik Tušar. Tim je promjenama dr. Šmeral i formalno odstavljen od vodstva češke socijalne demokracije, te je konačno pobijedila radikalna struja.

Slovenski učitelji u Štaferskoj pozvani u vojnu službu.

Mariborski list „Straža“ javlja: Kako saznamo, u posljednje je vrijeme pozvan velik broj od vojništva dosad oproštenih, osobito slovenskih, učitelja pučkih škola u vojnu službu. Pozvani su još dapače i takovi učitelji, koji djeleju kao povjerenici kod žetve, općinski tajnici, isplatnici potpora za uzdržavanje itd. Uslijed ratnih prilika tripi obuk ana pučkim školama, osobito u selima, već i onako mnogo. Učitelj mora današnji dan da obavlja još i službu kakovog političkog činovnika, mora da ide savjetom pučanstvu na ruku, i raznovrsni su poslovi, koji se sada nalovaruju na jedna učitelja. Naše krvavo oskudno učiteljstvo pozivaju češi u vojnike, dok se u gradovima oslobođaju kazališni glumci, fotografii, brijaci i drugi bez sumnje ne neophodno nužni staleži! Molimo naše zastupnike, da se gleda toga zauzimti za naše slovensko učiteljsivo na nadležnom mjestu.

Domaće vijesti.

Pozdrav salju sa Soče svojoj rodbini i prijateljima, razvodnik Julijan Perčić iz Pazu i Srećko Strpić iz Draguć-a.

: Promet banknota austro-ugarske banke povisio se je, kako je izjavio ugarski ministar-predsjednik u parlamentu, posljednja četiri mjeseca od 12 na 15,6 milijarda.

Predstojeci 7. ratni zajam. Primamo iz Beča: Do malo sedmica stupit će opet austrijska finansijska uprava pozivom na državljane za podpisivanje 7. ratnog zajma. Za sedmi put imat će narodi naše monarkije prigodu, da odluče, od kolike je potrebe jačati naše vojničke operacije opskrbom potrebitih sredstava za uspješno vodjenje rata. U ovom velikom europskom ratu naroda strategički položaj središnjih vlasti postao je nadmašljiji prama onome antante. A ono što je zadnjih dana mornarica našeg njemačkog saveznika izvela zauzećem Rige, prosudjuje se i kod samih neprijatelja, kao uspjeh neprispodboljivo sjajne vještine vodjenja rata. Požrtvovnost njemačkog naroda u spremnosti opskrbe vojnog vodstva potrebitim sredstvima prigodom podpisivanja 7. ratnog zajma, omogućila je ovaj uspjeh. I mi u Austriji imademo razloga da u ovom pogledu slijedimo primjer njemačkog naroda. Ako se uzme u obzir, da austrijska financijska uprava, kako što je to rečeno na usta ministra financija pl. Wimmer-a, na svaki način hoće „da posjednici ratnog zajma u ovoj državi ne prodaju lošije od posjedioca drugih vrijednota“, onda može ova izjava služiti kao poticaj za nabavu onoliko ratnog zajma kolikogod je moguće, jer na taj način svaki, koji hoće da uloži svoje pristojnje dobro i sigurno, nalazi u ratnom zajmu na bolju uporabu. Uslijed toga može se već danas preći, da će 7. ratni zajam imati dobar uspjeh.

Izgubljeni predmeti. Kod redarstva je prijavljeno, da su se izgubili ovi predmeti: Nekoliko živežnih karata, zlatne naočale i zelena novčarka sa iznosom od 150 kruna.

Glasba. Danas će svirati glasba ratne mornarice na trgu „Custoza“ slijedeće komade: 1. G. Ziehrer: „Kralj Karlo“, koračnica. 2. A. Rosenberg: „Hrvatska uvertura“. 3. A. Waldteufel: „Zlatna kiša“, valčik. 4. a) W. Kiezn: „Dječji prizor“ iz opere „Evangelimann“; b) Massenet: „Marche heroique“. 5. K. Komzak: „Za srce i um“, karišk. 6. D. Ertl: „Hungary“, koračnica. Početak u 3 i pol sati.

Prodaja ribe. U slučaju, da prispije riba prodavat će se ona danas. Pravo kupovati ribu imadu danas vlasnici živežnih karata počevši od broja 1201.

Rodoljubi!
Proširujte „HRVATSKI LIST“.

Dnevne vijesti.

Iz Kanfanara. Nekoja nas tužna sjeta hvata danas svih. Neobična nekoja čuvstva bude se u nama, radi zadnjeg zvona što nas danas nenađano ostavilo. Još nam jednom svojim punim glasom sporučilo pozdrave i onda umuknulo... do kada? Tko zna?... Mnogi se je naš seljak radeći na polju razveselio začuval i opet nakon toliko vremena, glas zvona, koji je s njime tugu i veselje dijelio. Skinulo nam ono zvono, koje je znalo da nas zove k sv. misi onda, kada smo još maleni bili, kao i sada kad nas svakidašnje brige taru. I vrijeme je danas krasno, kao da bi ono htjelo da iskaže milom svom zvonu zadnju počast. Neću da pretjeravam, ali malo je orih koji niješ s tugom u srcu promatrati skidanje zvona. Osim te novosti nema važnijih drugih novosti. Kiše je dosta palo, tako da smo sada dobro vodom opskrbljeni. Samo ako lijepo vrijeme potraje moći ćemo, da zemlju obradimo.

Iz Rovinjskog zela. Seljak se D. povratio iz zatvora. Izgleda da nije njegova sluškinja umrla od udaraca već od bolesti. Češće natjera glad K. M., da zaustavi koje dijele na cestu, te mu otme mlijeko, kruh ili slično u svrhu, da utiša revoluciju želuca. (—)

Anonimno društvo „Ampela“ u Rovinju kupuje drope uz slijedeće cijene: 1. po K 10 za kvintal ako su prešane i još dobre za pečenje sa 8. stupanjem alkohola; 2. po K 2 za kvintal ako su prešane ispečene, ili bez alkohola uslijed izvadijenja malog vina (bevande).

Jadna naša Dalmacija. Primamo: Hoćete li slike iz Dalmacije vjerne i istinite? Dalmacije ove najveće putnica u svjetskom ratu? Eto je: Čim je buknuo rat, čim su junaci slnovi zemlje pohrili pod barjak, pokrile zemlju crna noć nastila i bespravljiva. Kao guje ljudi javljaju se stari prijatelji apsolutizma, za koje je čovjek mislio da su odvina obanirli, otkako je zaslužno svijetom jarko sunce narodnih prava. Kao glijive ljudi niču iz zemlje u hodo, ljudi, koji iz osobne mržnje kušaju da upropaste nevjne ljudi putem njima sklonog sistema. Čim manje imade misaonih ljudi, čim manje imade karaktera u Dalmaciji, čim više imade zlobe i himbenosti, tim lagle će biti isčupati iz srca plijevor narodnog osvještenja. Uzalud bljahu krvavi dokazi vjernosti i odanosti slnova krune Dalmacije na bojnim poljanama, uzalud junaštva, uzalud rođubljubnom ustrpljivosti podnesene žrtve; više se je vjerovalo tajnom pismu i zlobnim podvalama negoli rječitosti prolivenec krv. Ali i danas, kad imademo narodno zastupstvo, kad vijeća zastupnička kuća, da li su se prilike u Dalmaciji bitno promijenile? Narod strada, kako nije do sad nikad stradao. Na općinama gospodare po miloj volji razrijeđeni i pripuze. Dalmatinski se sabor ne smije sastati i ne smije pomoći od gladi ginećem narodu. Da pričate o tome našim ministrima, slijedi će ramenima i ništa više. Nema milosrdja za nesretnu Dalmaciju, nema razumljevanja za njezine patnje. Svuda ravnodost, svuda hladnokrvnost za srašni udes našeg bijelog naroda. Glad i bolest uništavaju i ono malo ljudstvo, što ga rat nije oteo. Da su „vježni“ narodi monarkiji prepatili deseti dio onoga, što je prepatilo naš Dalmatinac, nepreglednih li posljedica! Ali naš narod, priviknut tudjinskom iskoriscavanju, kao da i ne osjeća više moralnih i fizičkih boli, dok vlada hoće da joj se dokaže, da je nesreća zemlje u istinu tako golema, kako ju prikazivaju naši zastupnici u svojim govorima. Teufel, Neunteufel, Wolff i Seidler traže dokaze za prikaze naših patnja, a to, što kažu na carevinskem vjeću naši zastupnici, to su tek riječi, kojima ne vjeruju, ali никакvi dokazi. Jadna naša Dalmacija!

Ujedinjenje plovđbenih poduzeća u Dubrovniku. „Hrvatski Ekonomista“ saznaće, da se ozbiljno radi i da se već vode konkretni pregovori o pretvorenju nekih parobrodarskih društava slobodne plovđbe u Dubrovniku u društva na akcije. Dubrovački parobrodi osnovani su na „karate“ te se svaki pojedini parobrod dijeli na 24 karata, a karati opeta u manje slomke: polovine, četvrtine, osmine, šesnaestine karata itd. Po nekoliko tih parobroda ujedinjeno je u društva, koja imadu zajedničku upravu. Karati i dijelovi karata uknjizeni su u pomorskim registrima na ime pojedinih vlasnika, te se mogu prenositi prodajom kao što i dijelovi neprekretina. Upravu vode t. zv. menageri, upravitelji, koji vode račune i bilance pojedinih parobroda posebice. Sada se radi o pretvorenju tih parobroda u dionice na način, da se više parobroda ujedini u jedno društvo i da se izdade stanoviti broj akcija na ukupni broj

parobroda, a to na osnovi procjene parobroda prama tonaži, vrsti i dobroti parobroda i njihovoj dobi. Tim će se uslijed umanjenja rizika, koji je skopčan sa vlasnosti samoga jednog parobroda, povisiti vrijednost dionica. To povišenje vrijednosti imalo bi biti i u većoj komercijabilnosti dionica. Kako saznamo radi se o pretvorenju u dioničarska društva parobrodarskih društava „Naprijed“ i „Unione“. „Naprijed“ ima parobrode „Bosanku“ od 6000 tona; „Predsjednik Becher“ od 3450 tona; „Dubac“ od 4850 tona; „Naprijed“ od 2450 tona; „Zapad“ od 4350 tona. Ukupna tonaža ovoga društva iznosi preko 21.000 tona težine. Društvo „Unione“ kani se pretvoriti u dioničarsko društvo sa parobrodima „Leopoldina“ od preko 5500 tona; „Srg“ od preko 6000 tona i „Maria Immaculata“ od preko 6300 tona. Vlasnici parobroda ne misle akcije baciti na tržiste, nego ih držati u domaćim rukama, jer im nije do trgovanja sa akcijama, nego do parobroda samih, koji predstavljaju jedan domaći kapital.

Prvatna ženska niža realna gimnazija u Zadru. Dobrotvorno društvo hrvatskih škola namjerava početkom novembra otvoriti privatnu žensku nižu realnu gimnaziju u Zadru. Preduzelo je društvo svoje korake kod ministarstva za bogoslovje i nastavu i pokrajinskog školskog vijeća. Nastavna osnova je ista, koja i za državne zavode istog tipa. Uopće ova privatna ženska realna gimnazija bit će organizovana potpuno prama opstojecim školskim zakonima i ministarskim naredbama, uputama i propisima. Organizacija su i uprava bile povjerene prof. Silviju Alfreviću. Na ovoj ženskoj realnoj gimnaziji predavat će samo kvalificirane nastavnice s državnih zavoda u Zadru. Kuratorij će se sastojati od predsjednika dobrotvornog društva, za sada g. prof. Iv. Bablja, gimn. upravitelja Vilima Grossa i prof. Silvija Alfrevića. Pozdravljamo ovu kulturnu ustanovu kao potreblju za ženski podmladak.

Glas iz Srbije. Čitamo u „Sarajevskoj Slobodi“: ... Naša nekada puna i bogata zemlja, kroz koju je tekao med i mlijeko, kada je riječ o izobilju proizvoda, postala je prazna i pusta. Rat je učinio svoje. Srpske kosti su rasturene na sve strane. Grobovi, obilježeni svježim humicima ili dirljivo ispisanim krstovima, to su tragovi jednoga svježega, zdravoga ali nesretnog i upropastenog naroda; to je sudbina najboljeg dijela bačkanskog stanovništva. I još teče narodna krv! Još i pored tolikih žrtava! Još, jer je vode puno, a krv naših očeva, braće i sinova nije nikad bila voda. Strana, nečuvena, besprimjerna tragedija! Meni se sreće cijepa kad slušam i preživijem, kad posmatram i dočekujem nove i nove muke današnje generacije. Tragedija naša je zločin, nečista slijest cijele Europe. Da, ima i naših krivica. Njih ćemo mi umjeti kad tad kazniti. Srpski narod ne ostaje dužan guži u njedrima.

Početni sumnjivci u vojsci. Na interpelaciju dečkih zastupnika glede postupka vojnika, koji su označeni „politisch verdächtig“ i „politisch unverlässlich“ izdao je ministar za zemaljsku obranu naredbu, da vojničke oblasti moraju da objave listinu svemu osoba civilnim oblastima, koje opet imaju dužnost, da povedu istragu, je su li te ljenosti, koje su danas vojnici, prije nego što su stupili u vojsku, nešto učinili, što je očito bilo upereno protiv države ili da li se može protiv takovih vojnika prije nego li što su stupili u svezu vojne sile, navesti takove činjenice, iz kojih proizlazi bjelodano neprijateljstvo prema državi. Treba u svakom pojedinom slučaju zatražiti pozitivne dokaze, a i kod onih, kod kojih je dokazano, treba gledom na upotrebu takvih ljenosti u vojnoj službi čuvati samo najnužnije vojne interese. Ako to same vojne oblasti ne učine, onda pristoji pravo osumnjičenima, da sami za traže protiv sebe istragu. Gledom na informacije civilnih oblasti treba postupati vrlo rigorozno, pa ako je već koja oblast prije dala obavijest; da je dotična osoba sumnjičiva, onda je pogibeljno po dotičnika, da ista oblast opet vodi istragu. Ako sve to ne koristi, mogu se osumnjičeni obratiti na narodne zastupnike. Poznato je, da je radi ovih oznaka mnogo ljudi kod nas i u Českoj stradal, mnogi su to platili životom, a mnogi još i danas moraju služiti kao prosti vojnici, jer ne mogu postati časnici.

Gradnja željeznice Ogulin zemaljska granica. „Obzor“ javlja: Prije nekog se vremena pročulo, da tu željeznicu sada gradi vojna uprava u vlastitoj režiji i da će biti uslijed vanrednog požurenja sviju radnja dovršena do konca godine 1918. Danas čitamo u osječkoj „Drau“, od srijede, da tome nije tako, već da je vojni cr zahtijevao, da se poduzetniku Schifferu naloži: ili da u tom roku dovrši tu gradnju ili da mu

se otkaze ugovor. Madžarsko se trgovačko ministarstvo opiralo tome, no moralo je podleći, jer je vojna uprava jedino zvana suditi o stališkoj važnosti i potrebi te pruge. Sta su sada prama „Drau“ Madžari učinili? Ministarstvo je trgovine duduše otkazalo ugovor Schifferu, te preuzeo gradnju u vlastitu režiju, ali je i opet samo daljnje izvedenje gradnje na vlastiti njegov račun i pogibelj, dakle na državne troškove povjerilo tvrci Schiffer. Mi bi ipak rado znali, šta je na stvari? Malo više jasnosti ne bi škodilo! Možda bi se u hrvatskom saboru moglo o tome progovoriti, ne bi li se saznao pravo stanje stvari.

C. i kr. lučki admiralat objavlja pod br. 11.684 od dne 10. t. m. slijedeći

Raspis natječaja.

U smislu zakladnog pisma „Zaklade Emilia i Eme Wohlgemut za nesposobne podčasnike i momčad c. i kr. ratne mornarice“ imade se podijeliti prihod ove zaklade dne 28. januara svake godine t. j. na dan godišnjice smrti kapetana linijskog broda, Emila pl. Wohlgemut-a.

Podijeljenje molba biva dne 28. januara 1918. prama slijedećim zakladnim odredbama:

1. Prihod od 808/ (osemstotinilosam) K određen je samo za jedno zakladno mjesto, te biva podijeljeno nerazdijeljeno samo jednom jedincatom natjecatelju.

2. Isključeno je podijeljenje onom natjecatelju, koji je taj iznos uživao već jedan put.

3. Imadu pravo natjecati se podčasnici i momčad c. i kr. ratne mornarice, koji su postali nesposobni po neprijatelju ili u službi, ako mogu do k a z a t i, da će pomoći podijeljenja prihoda ove naklade biti u stanju da si stvore stalni uvjet opstanka.

Natjecatelji za prihod ove godine moraju prikazati najkasnije do 10. decembra 1917. ne bili je u molbu nadležnom dopunitbenom kotarskom zapovjedništvu ratne mornarice. Molba biva upravljena na c. i kr. lučki admiralat, kamo će ju dopunitbeno katarsko zapovjedništvo proslijediti, te mora biti snabdjevena ispravama, kojima će biti dokazano zakonito pravo na podijeljenje i iz kojih će biti razvidne osobne i ekonomiske prilike molitelja, te sve druge okolnosti, koje bi se moglo uzeti u obzir.

Molbe, koje stignu kasnije, ne mogu se uzeti u obzir.

Vojničke vijesti.

Osnovna zapovjed lučkog admiralata broj 300 od 27. listopada 1917.

Pozadno nadzorstvo: nadporuč. Skalat.

Lječničko nadzorstvo na N. V. b. „Bellona“: linijski lječnik dr. Goldmann.

Lječničko nadzorstvo u mornaričkoj bolnici: linijski lječnik dr. pl. Marochino.

VLADIMIR SOLOVJEV

Smisao rata.

(Iz knjige: „Opravdavanje dobrog“.)

(Naravak.)

„Zaštita prijestolja i domovine“ navadja se u našem zakonu kao svrhu vojničke službe, to jest dakle zaštita ove državne sveze, kojoj odnosni čovjek pripada. Mogućnost, da će država i u buduće, kao što već tako često u prošlosti, svoju oboružanu silu zlorabiti i upotrebljavati u ne u vlastitu obranu, nego za neopravdane osvajalačke ratove, ne može biti dovoljno opravdanje za svoj vlastiti postupak u sadašnjosti, jer ovaj mora biti određen po mojoj vlastitoj svijesti, a ne po svijesti o dužnosti. Time se imade to pitanje svesti konačno na to, imadem i ja moralnu dužnost, da sudjelujem kod obrane moje domovine ili ne.

One nauke, koje rat absolutno niječu i od svakoga traže, da uskraćuje vojnu dužnost, nisu uopće svaku dužnost pojedinaca napravili državi. Sa gledišta ovih nauka promatrana, sastoji se država iz razbojničke volje, koja puk hipnotizuje, kako bi ga uzdržali u pokornosti i uporabljivala u svoje vlastite, sebične svrhe. No bilo bi ipak oviše naivno misliti, da je time na samo izdaleka iscrpljeno pravo bivstvo stvari. A posve osobito postaje taj nazor neodrživim, ako se on poziva na kršćanstvo.

Kršćanstvo nam je objavilo absolutnu čest čovjeka i absolutno značenje njegovog unutrašnjeg bića. Ova absolutna nam pako čest nalaze

Politeama Ciscutti.

Danas u nedjelju

Velike kinematografske predstave
sa slijedećim rasporedom:

Novost za Pulu! Sjajan uspjeh!

U blagajni zatvoren

drama u 1 činu.

Krabuljna igra ljubavi

veseloigra u 4 čina sa glasovitom umjetnicom HEDDOM VERNON u krasnoj toaleti od Madame von Pompadour.

Početak: 2, 3:30, 5 i 6:30 s. pop.

CIJENE za ovaj film: Ulažnina za parter i lože K 1—; lože K 1:60; zatvoreno sjedalo 40 fil.; galerija 30 fil.

I za djecu.

Kino „Crvenog Križa“

Ulica Sergija broj 34.

Danas novi raspored

Početak od 2:30 do 8:30.

Neprekidne predstave.

Ulažnina: I. prostor 1 K; II. prostor 40 fil.

Uti se može kod svake predstave.

Ravnateljstvo si pridržaje pravo promjeniti raspored.

„DANICA“ koledar

društva Svetozeronimskog

za godinu 1918.

dobiva se u papirnici

Jos. Krmpotić -- Pula

trg Custoza 1 u podružnici Fran Ferdinanda ul. 3.

Sjećajte se prinosima doma za ratne nemoćnike!

i apsolutnu dužnost, da svojim životom ostvarujemo istinu, i to nesamo osobnu, nego i istinu, koja vrijedi za sve; a ujedno znademo posve točno, da za pojedinoga čovjeka, ako je posve odijeljen od drugih, nema mogućnost, da ispunjuje tu istinu; da se život pojedinca bezuvjetno mora popunjavati povjesniškim skupnim životom čovječanstva. Takovo popunjavanje, takav oblik sveopćeg života, i to glamni oblik, koji gospoduje povjesniškim momentom sadašnjosti, to je pojam domovine, koja određenim načinom prima svoje realno určenje po državi. Taj oblik dakako da nije posljednji i najviši izražaj čitave ljudske solidarnosti, i domovina se nema stavljati na mjesto Boga i njegovog svjetskog kraljevstva; ali iz toga, što država nije sve, ne slijedi još nipošto, da je postala nepotrebnom, i da je dopušteno nastojati za tim, da se ukloni.

Uzmimo, da zemlju, u kojoj živim, zadesi kakova nesreća, primjerice glad! U čemu će se sad nastojati dužnost pojedinoga kao moralnoga bića? Koli čuvenstvo to li savjest govore jasno i glasno: jedno ili drugo, hrani ili sve gladne, ili umri i sam od gladi! Ako sad nijesam u stanju, da nasitim milijune gladnih, i ako mi moja savjest nikako ne spočitava, što ostajem na životu, potječe to dakako samo od toga, što te država preuzeala moju dužnost, da sve gladne opskrbi kruhom, i što tu dužnost može zaista i ispunjavati livala sredstvima zajednica, kojima raspolaze, i uredbama, koje omogućuju brzo djelovanje. U ovom se slučaju pokazuje država kao uredba, pomoću koje se mogu s uspjehom

izvršavati ovakove moratne dužnost, koje bi pojedini čovjek a ma fizički upravo nemoguće mogao izvršavati. Ispunjene li pako država moju moralnu dužnost, kako tad mogu kazati, da joj ništa ne duguju i da ona nema nikakvih prava do mene?

Što ali tad, ako se porezi i danci, koje podlaze država, ne uporabljaju za stvari, kojih je korist bjelodana, nego na takove stvari, koje se meni čine posve beskorisne ili dapače i štetne? Tad je moja dužnost, da otkrijem te zloporabe, ali ja ne smijem nijekati nipošto riječju i činom nijekati načelo takovih obveza prema državi, koje su po javnom priznanju određene, da služe za sveopće dobro.

U ovakovo su svrhu određene i vojničke uredbe. Napadnu li kakova divlja plamenja, kao prijašnji goršaci u Kaukazu ili sadašnji kurdi, putnika u očitoj namjeri, da ubiju najprije njega, aiza tog njegovu obitelj, to je putnik bez sumnje obvezan, da se upusti s njima u borbu; a toga on ne čini iz neprijateljstva ili mržnju proti razbojnicima, i takodje ne, da vlastiti život spasi na račun drugih, nego za obranu goloruke ljudi, koji su povjereni njegovoj zaštiti. Bližnjima u takovom slučaju pomagati, apsolutna je dakle moralna dužnost, izvršavanje ove dužnosti ne može biti ograničeno samo na vlastitu obitelj. Sve slabe i nevino napadnute žrtve od nasilstva zlih ljudi jest koliko za pojedinca, toli i za mnoge, ali odijeljeno djelujuće lude nemoguće.

(Konac slijedi.)